

En ny Bise

om Menneskets Hofmodighed,
Brede og Egennyttighed imod sin
Næste og Nabo, til at fornærme
ham paa hans Guds og Eiendele,
hvorefter voldes Trætte og Riv
og tilsidst Slagsmaal, som
Bisen nærmere forklarer,

forfattet af

Arne Johannessen.

Under den Melodi:

D Gud, hvi tier du saa stil,
hvi lukker du dit Dre.

Tromsø. 1858.

V box 17:505

Man skal alt høre her er Strid Og Dndt i disse Da-
ge, Endel vil er forsomme sig Sin Næste til at slæde,
I Ord og saa i Gjæringer, De sig fortrædelig beteer,
Som I skal saa at høre.

2. Som Ornen flyver altid høit Med sine store
Binger, Den synes aldrig blive træet, Men op og op sig
svinger; Saa gjør og saadan' Mennesker, Som er til
Trætte meget kjær: De mener høit at komme.

3. Hvi vil du da hofmode dig, Du usle Synde-
daare Og øve idel List og Svig og styrte dig i Fare I
ved ei af for Dødens Bud Vil kalde Jer af Verden ud
Og I skal hen at svare.

4. I maa vel høre her er Spil, Paa Gaarden Bro-
dre tvende, Hvor de med List borttage vil En Andens
Skov og Enge Fortrædelig hver Tid og Stund Med
Trætte og en skjændig Mund, Som saadant med sig fører.

5. Det var ei nok med dette gjort, Der mere Dndt
blev øvet; I Brede lod de fare fort Og skættede som Lov-
vet — Sin gode Grande lod de slæde Saa han derfra
mon blodig gaa Og ilde blev medhandlet.

6. De hannem derpaa da forlod I ynkelige Maa-
de, Dmstyrket i sit eget Blod Og slagen overmaade; De
Tænderne af Munden slog Da det var gjort, De da bort-
drog, Og hannem da forlode.

7. Om Morgenen de passet paa, Da han til Sko-
ven førte, De færdig var paa Stund at gaa Sit Vaa-
ben sig iførte — Jeg mener et hevngjerrigt Sind — Som
Satan ofte skyder ind, I vredefulde Hjertes.

8. I maa ei øve saadant meere Med eders gode
Grande, Betænk at Herren alting seer, Hvor vil det
Eder gange. Han klager Jer for Mennesken Han kla-
ger Jer for Himmelen, For Gud og de Udvalgte.

9. Bedrøveligt det vist vil gaa, Vil I Jer ei om-
vende, Naar I for Herrens Dom skal staa Og saadan
Synd bekjende. Den som blandt Næsten gjør Oprør,
Han er forbandet længe før. Han troede det og tænkte.

10. O Stamme Eder I skulde saa Jeres Næstes
Gode begjære, Det bedre var at I forstaaer Det Tiend'
Bud at lære, Da sit I høre hvad der staaer. Om den,
som Næstens Gode attroar Og vil sig deraf nære.

11. Vil du med Næsten føre Strid Da skal du det
bekjende, Det er et Værk som al din Tid Gi føres kan
til Ende, Den som med Haanden Næsten slaaer, Han
frem paa Lastens Veie gaaer Og bliver kun til Loie.

12. Derfor vil jeg raade dig Omvende dig i Tide
Og ikke at begive sig Imod vor Slægt at stride. O, hø-
rer dog hvad Lon de sit Da de til Iaschardsdal opgik, De
blev der ilde stenet.

13. I stebnes ind for Ret om Dom Hvor vil I
jer forsvare, Thi den som giver Breden Rum Hans
Sjel staaer i stor Fare, Han taber Gode og Penger væk
Og siden gaaer med Bettersæk For Andres Dor at tigge.

14. Hvad Synd og Skjændsel der mon skee Jeg
ikke kan beskrive, Blandt saadan Overtrædere Som saa-
dant Værk mon drive, Med skjændig Mund og slemme
Ord Forargelse og Trætte stor Som de mon her bedrive.

15. Vær da forligelig min Ven I disse sidste Dage,
Naar Gud dig engang kalder hen, Hvor vil I Veien
tage, Til Helved og til Pølen ned Der finder du et Vi-
nested Som aldrig Ende tage.

16. Betænk her er ei Blivested Vi maa fra Jorden
flytte, O vel da den, som er bered, Naar han sin jordist
Hytte Forlade skal og gaae herfra Om I for Gud da
kan bestaae Naar I for Dommen kaldes

17. Omvender eder derfor snart For Naadens Dor
tillukkes, Og I fra Verden Afsted taer Og Livets Lys
udslukkes; Men beder om Forladelse Med ham som I
forværmede Saa bliver I bemaaded.

18. O I Forældre see dog til I eders Born op-
drage, At de ei øver saadant Spil I deres unge Dage,
Betænk I svare skal for Gud Naar I engang ved Dø-
dens Bud fra Verden Afsted tage.

19. Det bør dog være al vor Tsid Vi vore Born
opdrage I Tro og udi Christendyd Som det vor Gud
behage, Saa bliver I velsignede Da viger bort Forban-
delse Fra eders Huus og Bolig.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40

0
10 mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
200
10
20
30
40

20. Bedar o Gud vor Dyrighed Som Ketten skal
haandhæbe, De ere satte i Guds Sted Og bør den lydige
være, Forgjæves de ei Sværdet bær, O Gud, du deres
Gjælper vær At de kan retvist domme.

21. See naadig til vor Konge ned Du Raadens
Gud og Herre, At han sit Rige ubi Fred Maa lykkelig
regjere, Lag Dage til hans Leveaar At han sit Rige
forestaer, Gud giv ham Geld og Raade.

[Faint, mirrored bleed-through text from the reverse side of the page, including numbers 11 through 20.]